

Men i Venstre spørger vi: Hvad er økologiske produkter? I Danmark har vi nogle veldefinerede krav, men hvordan er de økologiske regler i de øvrige EU-lande? I Tyskland har de otte økomærker. Hvor mange forskellige er der i hele EU, og hvad dækker de over? Det er fint nok, at ministeren vil skride hårdt ind over for misbrug af økomærket. Men ved forbrugerne, at 15-25 pct. af det foder, der bruges på en økologisk bedrift i Danmark, må indkøbes som ikkeøkologisk foder, og at 25 pct. af gødningen må være ikkeøkologisk gødning?

Sådanne spørgsmål bør landbrugs- og fiskeriministeren søge svar på og oplyse forbrugerne om, så ingen køber katten i sækken.

Det er Venstres opfattelse, at regeringen og Folketinget må tilrettelægge en landbrugspolitik, som gør det muligt for landbrugserhvervet at opretholde en stor produktion af sunde kvalitetsfødevarer, og som også gør det muligt for erhvervet at imødekomme specifikke forbrugere ønsker fra de forbrugere, som vil betale for det.

Vi er også af den opfattelse, at de midler, som vi via lovgivningen kanalisere over i Svineafgiftsfonden, skal bruges efter fondens formålsparagraf, og at de skal administreres af erhvervet selv. Det er vigtigt for mig at præcisere det her, og her bakker jeg ministerens advarsel op. Mig bekendt bruges der allerede penge fra Svineafgiftsfonden til at belyse alternative produktionsmetoder og produktionssystemer. Vi vil derfor godt være med til at anbefale regeringen, at den tilstræber at opfordre Svineafgiftsfonden til at medvirke til at udvikle svinesektoren, så produktionen er baseret på bæredygtige produktionsformer, og at økologisk svineproduktion og frilandsproduktion indgår i ministerens aktionsplan for økologisk landbrug.

Dermed har jeg også tilkendegivet, at Venstre stemmer for den dagsorden, som regeringen og Enhedslisten har foreslået.

Afslutningsvis vil jeg gerne præcisere i forlængelse af de korte bemærkninger fra før, at Venstre selvfølgelig er imod dyrplageri, men det er ikke den letteste sag i verden at finde ud af, hvordan dyr befinder sig bedst. Høns, der går i flok, kan f.eks. finde på kannibalisme, og der er også andre ulemper ved nogle af de, må jeg sige nostalgiske systemer, som blev beskrevet her fra talerstolen før. Derfor er der behov for, at vi også forsker i dyrevelfærd.

Henning Grove (KF):

Efter at have hørt hr. Bent Hindrup Andersens indlæg har jeg forstået årsagen til, at vi skal have denne her forespørgsel. Hr. Bent Hindrup Andersen vil have flere penge til sin forskning i frilandsgrise, det har han ikke haft nok af, og derfor skal der nu stilles en forespørgsel, så hr. Bent Hindrup Andersen dels kan få nogle flere penge fra staten, håber han, dels ville han gerne have sin snabel ned i Svineafgiftsfonden. Det må være den reelle årsag, for efter hvad jeg har læst og undersøgt, er Svineafgiftsfonden altid klar til at se fremad og også klar til, hvis man kommer med et godt forskningsprojekt, at støtte det.

Det kan vi egentlig se af den udvikling, som dansk svineproduktion har haft de sidste 25 år. Det har jo været en fantastisk udvikling, og den er baseret på, at man i produktionen har været klar til at gå ind i forskningsopgaver, og når forskningsresultaterne har ligget der, har man været i stand til at formidle det ud til producenterne, så de har udnyttet det.

Hvis vi ser på Holland, der måske for 10 år siden var førende på dette område i Europa, så ser vi, at dansk svineproduktion har overtaget denne førerstilling, og det i kraft af at man har udnyttet forskningsresultaterne, men også at man har lyttet til forbrugernes krav.

Og det er da rigtigt, som der tit bliver sagt: Forbrugerne ændrer deres krav hele tiden. Det har jeg også forståelse for at svineproducenterne er klar til, men man gør det selvfølgelig ikke fra den ene dag til den anden, for det skal også være bæredygtigt, det, man laver. Men jeg er ikke i tvivl om, at hvis frilandsgrise, økologiske grise, vil blive et stort krav fra forbrugerne, så vil en del af svineproduktionen blive lagt over i denne retning.

Jeg synes også, det var lidt spændende at høre den diskussion under de korte bemærkninger, der var imellem Enhedslisten og SF. Jeg må da sige, at Enhedslisten ikke er nær så planøkonomisk, som SF er. Jeg gad nok vide, hvordan udviklingen havde været inden for dansk svineproduktion de sidste 25 år, hvis den skulle have været tilrettelagt af de to partier, ja, i det hele taget, hvis det var os her, der havde skullet tilrettelægge og bestemme, hvordan produktionen skulle være.

Nej, fra Det Konservative Folkepartis side skal der ikke være tvivl om, at det ikke er vores opgave at tilrettelægge dansk svineproduktion. Det er erhvervet selv bedst til. Det, vi skal være med til her i Folketinget, er at lægge nogle ram-